

УДК 351.851:681.518

М.Г. Ватковськакандидат філософських наук
Дніпропетровський обласний інститут післядипломної освіти**АНГЛО-АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОСВІД УПРОВАДЖЕННЯ
ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В ГАЛУЗІ ОСВІТИ**

У статті проаналізовано стан розвитку електронного урядування в галузі освіти в таких країнах, як США, Великобританія, Канада. Здійснено порівняння особливостей надання освітніх послуг, їх тематичної спрямованості на урядових порталах зазначених країн. Показано відмінні характеристики реформи всієї структури державного управління, створення інформаційних порталів, що дають змогу забезпечити універсальне обслуговування громадян та доступ до інформації; використання стратегій, орієнтованих на зовнішню діяльність при інтерактивній взаємодії з населенням.

Ключові слова: механізми державного управління, електронне урядування, інформаційно-комунікаційні технології, освіта.

I. Вступ

Управлінські інновації, сучасні технології управління в цивілізованому світі сприймаються як основне джерело прогресу та розвитку. Саме впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у галузі державного управління є напрямом модернізації всієї системи державного управління, який повинен відповідати викликам сучасності. На сьогодні у світі практично не залишилося країн, які б не використовували у своїй діяльності ті або інші компоненти електронного урядування. Але робити це можна по-різному, про що свідчить розподіл елементів їх впровадження, міра їх інтеграції до управлінських структур та функцій. “Формування електронного урядування є ключовим елементом стратегії створення інноваційного суспільства й формування електронної держави” [17, с. 7].

Україна сьогодні перебуває в стані трансформації системи державного управління в контексті впровадження інформаційно-комунікаційних технологій, стоїть на шляху подальшої розбудови власної моделі електронного урядування. “Впровадження е-урядування в Україні забезпечить якісно новий рівень управління державою та суспільством загалом, зміцнить довіру до держави та її політики, удосконалив взаємодію між органами державної влади й органами місцевого самоврядування, бізнесом, громадянами та державними службовцями” [15, с. 31]. Аналіз досвіду впровадження електронного урядування в провідних країнах світу дасть змогу визначити найбільш перспективні шляхи подальшого розвитку електронного урядування в Україні. До цього слід додати й положення про те, що в сучасному інформаційному суспільстві галузь освіти відіграє одну з провідних ролей, адже має вирішити

одне з основних державних завдань – виховати різнобічно розвинуту особистість, що неможливо зробити в повному обсязі без удосконалення системи державного управління в галузі освіти України. В.Г. Кремень у цьому контексті зазначав: “Людство вступило в новий тип цивілізації – інноваційний, якому властива постійна швидка змінюваність: змінюються знання, технології, інформація” [10, с. 5]. Державне управління має відповідати ритму життя, бути сучасним – встигати за змінами. Віртуальний простір нині є ефективним середовищем для отримання знань, пошуку потрібної інформації, що не може залишатися поза увагою управлінців. Крім того, держава не може стояти осторонь від соціальних мереж, що стрімко розвиваються та стають звичним середовищем взаємодії громадян: “Державна повинна трансформувати свої інформаційні системи так, щоб вони були зрозумілі та доступні, наближаючись за зручністю й інтерактивністю до соціальних мереж” [7, с. 19]. До переваг розвитку електронного урядування в галузі освіти нині належать більша відкритість і прозорість управлінської діяльності в галузі освіти на всіх рівнях, можливість залучення громадськості до формування та реалізації державної політики в галузі освіти, а також управління окремими освітніми закладами, підвищення персональної спрямованості освітніх сервісів, підвищення поінформованості населення про послуги органів державної влади в галузі освіти.

Досвід побудови електронного урядування в різних країнах світу прийнято розглядати в контексті трьох основних моделей, що набули практичного втілення в Америці, Європі та Азії – англо-американська (США, Канада, Великобританія), континентально-європейська (більшість країн Західної, Центра-

льної та Східної Європи), азіатська (Сінгапур, Південна Корея) [7, с. 24].

У вітчизняній та зарубіжній літературі дослідженню проблематики різних моделей електронного урядування присвячено праці таких дослідників, як: В. Іванова та Г. Коробової [7], П. Клімушин та А. Серенок [8], І. Коліушко та М. Демкова [9], М. Пасічник [13], А. Семенченко [15] І. Хасаншин [17] та ін.

Головною метою електронного уряду є підвищення ефективності діяльності державних органів влади на основі широкого використання інформаційно-комунікативних технологій, досягнення якісно нового рівня відносин держави й суспільства [18]. У цьому контексті слід говорити про електронний уряд як концепцію державного управління, яка реалізується в різних галузях державного управління. Так, дослідженню електронного урядування в галузях економіки, екології та управління земельними ресурсами присвячені дослідження [3–5], у галузі державного управління освітою – праці [6; 11; 12; 16], автори яких зосереджують увагу на загальних аспектах проблеми та на аналізі складових розвитку електронного урядування в Україні. Тож проблематика електронного урядування не є новою, її дослідженню присвячено багато розробок, які відрізняються різноманітністю підходів до аналізу цього явища. Утім, підхід до зарубіжного досвіду упровадження електронного урядування в галузі освіти залишається не повністю висвітленим.

II. Постановка завдання

Мета статті – проаналізувати англо-американську модель упровадження електронного урядування в галузі освіти.

III. Результати

Перш ніж перейти до аналізу електронного урядування в кожній виділеній країні цієї моделі, зупинимось на її загальній характеристиці. Цілями електронного урядування тут є забезпечення: відкритості, прозорості й відповідальності перед громадянами; спрощення та здешевлення взаємодії громадян та представників бізнесу з державними структурами. Відмінні характеристики моделі: реформа всієї структури державного управління; створення інформаційних порталів, що дають змогу забезпечити універсальне обслуговування громадян та доступ до інформації; використання стратегії, орієнтованої на зовнішню діяльність; звільнення державних службовців від виконання буденних процедур при інтерактивній взаємодії з населенням [1]. Вибір цієї моделі для аналізу зумовлений тим, що США, Великобританія та Канада посідають достатньо високі позиції за рейтингом розвитку електронного урядування [14], вимірним Всесвітнім союзом електрозв'язку (за 2012 р.), який базується на аналізі рівня охоплення і

якості інтернет-послуг та рівня розвитку інформаційно-комунікаційних технологій. Так, Великобританія посідає 3-тє, США – 5-тє, Канада – 11-тє місця в рейтингу. Ці країни перебувають на найвищому рівні розвитку електронного урядування – етапі пов'язаності, який передбачає, що “уряд перетворює себе в об'єднане ціле, що відповідає потребам громадян завдяки розвитку інтегрованої служби підтримки. Це найбільш просунутий рівень електронного урядування, для якого характерна наявність:

- горизонтальних зв'язків (між органами державної влади);
- вертикальних зв'язків (між органами центральної та місцевої влади);
- інфраструктурних зв'язків;
- зв'язків між урядом та громадянами” [1].

“У США під e-government розуміють державні інформаційні системи, призначені для взаємодії з населенням країни та структурами, що не входять до складу уряду. Такими структурами можуть бути бізнес, громадські організації, регіональні й муніципальні органи влади” [17, с. 15]. Головний урядовий портал США (<http://www.usa.gov>) [21] був уведений у дію у 2000 р. Він об'єднує безліч сайтів на рівні інтеграційних посилань, містить повну інформацію про державні ресурси, послуги й форми для громадян, бізнесу та уряду. Он-лайн сервіси, представлені на урядовому веб-порталі США, реалізуються шляхом перенаправлення на відповідні сайти. Для вирішення проблем інтеграції міжвідомчих проектів влада США спирається на концепцію федерального корпоративного будівництва. “Основною метою федеральної інформаційно-технологічної архітектури є забезпечення умов для міжвідомчої розробки процесів, стандартів та обміну інформацією” [7, с. 25].

Система електронного урядування США в галузі управління освітою переважно зорієнтована на надання послуг: інформаційних, консультативних, он-лайн.

У цілому освітні електронні послуги можна зустріти в таких сервісах:

- допомога та гранти (тут існують такі он-лайн можливості: розрахунок розміру допомоги он-лайн залежно від потреб та поточного соціального статусу (у тому числі отримання допомоги на оплату навчання); пошук потрібних грантів та ознайомлення з інформацією й умовами їх отримання; пошук потрібної позики та подання он-лайн заявки на її отримання;
- сімейне життя, житло й громадськість. Посилання на сайти, пов'язані з вихованням дітей; сайти цін на пальне; поштові служби; служба точного часу; найближчі ринки тощо;
- історія, мистецтво та культура. Посилання на сайти, пов'язані з пошуком потріб-

- них бібліотек, веб-екскурсії; можливістю віднайти копії історичних документів;
- робота, освіта й волонтерство. Посилання на сайти пов'язані з пошуком інформації про місцеві освітні ресурси; з можливістю засвідчити своє авторське право – зареєструвати власну наукову розробку он-лайн; з можливістю обчислити свій бал академічної успішності (калькуляція середнього бала); з пошуком інформації про можливу допомогу при погашенні кредитів на навчання тощо;
- наука та техніка. Посилання на сайти, пов'язані з можливістю зареєструвати та отримати патент он-лайн тощо.

Здебільшого ці категорії – це посилання на офіційні сайти тієї чи іншої послуги, де можна знайти детальну інформацію, залишити заявку та отримати он-лайн консультацію. Саме остання є одним із найпотужніших інструментів взаємодії між державою та громадськістю.

Незважаючи на успіхи в наданні електронних послуг, у процесах побудови електронного урядування в США наявні певні труднощі, що полягають, насамперед, у дублюванні процесів і наявності однакових функцій, які, як правило, вирішують однакові завдання та оброблюють однакові дані.

Побудови електронного урядування у Великобританії розпочалася 1994 р., коли був створений перший урядовий портал open.gov.uk. Стратегія переходу Великобританії до електронного урядування була зафіксована в програмі "Електронні громадяни, електронний бізнес, електронне врядування. Стратегічна концепція обслуговування суспільства в інформаційну епоху". Саме в ній було зроблено акцент на розширення спектра послуг, що надає уряд країни. Розширення послуг стосувалося, перш за все, забезпечення ефективного використання соціальної інформації в органах державної влади, створення технічних та освітніх умов для повного охоплення громадян урядовими послугами. "Автори програми створення електронного урядування Великобританії ставили перед собою завдання розвитку інформаційних технологій як фактора забезпечення ефективного управління державою" [7, с. 27].

Основні принципи електронної політики Великобританії були вдосконалені у 2001 р., коли було введено в експлуатацію урядовий шлюз, який централізував інтернет-доступ до різних блоків урядових організацій. Почалося об'єднання розрізнених державних інтернет-ресурсів Великобританії.

Великобританія пройшла комплексний шлях формування електронного порталу з надання інформації про всі державні послуги як система забезпечення трансакції за принципом одного вікна та система підтримки міжвідомчої взаємодії в частині забезпе-

чення надання комплексних державних послуг [8, с. 53].

На цей час головною організацією урядового порталу Великобританії є центральне управління інформації, в межах якого функціонують он-лайн урядові відомства. Веб-портал Великобританії (<http://www.gov.uk>) [20] дає змогу отримати доступ до інформації та послуг, що пропонує уряд, поєднуючи інформацію й консультаційні сервіси з різних джерел, опис та посилання на цілий спектр урядових послуг, доступних громадянам і бізнесу; надає громадянам можливість обговорювати різні проблеми.

У переліку департаментів є посилання на сторінку департаменту освіти. Тут можна знайти найсвіжіші прес-релізи щодо освіти й науки, важливі документи, статті та публікації. Крім того, є можливість записатись на он-лайн-консультації з різних питань.

Для ідентифікації пріоритетності надання електронних послуг використовують такі критерії: стратегічна відповідність (суспільна значущість), максимальна корисність для клієнта та ефект для держави (зниження витрат).

Зупинимось на освітніх послугах. Серед різноманітних послуг та інформації виділяються такі освітні й навчальні он-лайн-послуги:

- пошук курсів;
- подання заявок до школи, на домашнє навчання;
- допомога в розрахунку шкільних цін, розклад, відвідування;
- студентські фінанси, позики та виплата позик;
- ресурси для школи (тут можна знайти шкільні та університетські програми; плани уроків для молодшої та середньої школи; є можливість обговорення на форумах методичних матеріалів).

Однак, незважаючи на лідерство цієї країни з переходу до електронного урядування серед країн Європи, створення великих інтернет-сервісів та ресурсів, в он-лайн надається від 25 до 40% електронних послуг громадянам, 56% – це послуги місцевих органів влади Великобританії, які не спромоглися приєднатися до електронного урядування [7, с. 28–29]. За результатами аналізу порталу *UK-Online*, британським парламентським комітетом був зроблений висновок про наявність на сайтах неактуальної інформації, її недостатню структурованість, недостатню злагодженість у роботі сайтів, низький рівень попиту на електронні послуги [7, с. 29].

"Спільним у підходах США й Великобританії до побудови системи порталів державних послуг є принципова орієнтація на побудову дворівневої системи взаємодії з приводу надання державних послуг" [8, с. 59]. В обох країнах урядові портали виступають як такі, що структурують різні державні по-

слуги, тоді як відомчі державні й недержавні установи зосереджують увагу на вирішенні або допомозі у вирішенні питань за рубрикаторм тематик.

Що стосується електронного урядування в галузі освіти, то воно на урядовому порталі США представлене значно розгалуженіше, ніж у Великобританії, втім, на порталі останньої країни систематизація освітніх послуг виглядає значно структурніше порівняно із США, має пряме відсилання до департаменту освіти. Інформація про освітні послуги та регулювання освітньої галузі на порталі США має менш систематизований характер (розміщена в різних рубриках).

У Канаді працює урядова програма “Уряд у режимі он-лайн”, яка з 2005 р. забезпечує громадян Канади всебічною інформацією та всіма необхідними послугами через Інтернет. З початку 2001 р. в Інтернеті розміщені всі документи, нормативні акти, інформація про конкурси й тендери [17, с. 44]. Відповідальними за впровадження електронного урядування в Канаді є підкомітети з управління телекомунікацій та інформатики.

Урядовий портал Канади (<http://www.gc.ca>) [19] є ідеологічно близьким до порталу Великобританії й створений під гаслом “Люди на службі у людей” [8, с. 59]. Урядовий портал Канади побудований за модульним принципом, який надає доступ до різноманітних он-лайн-сервісів. “Система порталів Канади з надання державних послуг за допомогою мережі Інтернет є дворівневою (фронт- і бек-офіс) і реалізується за технологією єдиного вікна” [8, с. 60]. Отже, перейти на сторінку переліку доступних сервісів можна декількома способами:

1) з урядового порталу до інших порталів електронного урядування;

2) з порталу на інформаційний портал, що складається з різних субпорталів, старих і спільно використовуваних систем.

На сторінці сервісів представлені такі категорії: “Я хочу...”, “Життєві події”, “Топ запитів”, “Вибрані статті”. Серед переліку тем є можливість обрання пункту “Освіта та навчання”. Сторінка “Освіта та навчання” містить перелік посилань, які поділені на категорії: для канадців, іноземців, сімей і дітей, іммігрантів, людей з особливими потребами, ветеранів, молоді та студентів. Ці посилання включають у себе інформацію про гранти, стипендії, можливості та програми, літературу тощо. Крім того, є блок “Онлайн-послуги та форми”, серед яких можна виділити такі категорії освітніх послуг:

- оцінювання фінансової допомоги студентам;
- оцінювання виплат за студентськими кредитами;
- розроблення фінансового плану на вищу освіту;

- кар’єра та освітні можливості – пошук наявних робочих місць, заробітної плати, робочі вакансії з переліком конкретних вимог до професії та посади;
- надання інформації про можливість отримання студентської візи;
- розрахунок витрат на освіту в Канаді;
- надання інформації про можливість подання заявок на проведення наукових досліджень канадських національних парків, морських заповідників, історичних місць тощо.

Отже, досвід упровадження електронного урядування в галузі освіти в Канаді також являє собою дворівневу систему взаємодії державних службовців з клієнтами, яка має аналогії із системою он-лайн послуг як США, так і Великобританії. Із системою США Канаду зближують функціональні можливості з пошуку та підбору подібних за тематикою державних освітніх послуг, із системою Великобританії – організація міжвідомчої взаємодії через центральний портал.

IV. Висновки

Таким чином, “досвід провідних країн світу свідчить про те, що надання державних послуг в електронному вигляді має беззаперечні переваги, як для громадян, так і для держави. З упровадженням інформаційних технологій до сфери державних послуг знижуються витрати часу на збір документів, збільшується кількість послуг, що надаються” [17, с. 13]. На сучасному етапі технології електронного урядування в країнах англо-американської моделі стають фактором удосконалення діяльності державних органів, державних організацій, слугують підвищенню ефективності державної влади, забезпечують відкритість та прозорість. Проведений аналіз дає змогу стверджувати, що електронне урядування в цілому та в галузі освіти зокрема англо-американської моделі базується на наданні інформаційних, консультативних та он-лайн-послуг. Інформаційні послуги найчастіше стосуються: надання інформації про найактуальніші освітні новини в різних сферах життєдіяльності суспільства, детальної інформації про режим та особливості роботи різних освітніх установ (від дитячих садочків до позашкільних закладів освіти, бібліотек та державних і недержавних відомств), надання інформації про зміст різних навчальних курсів, інформації про можливості отримання матеріальної допомоги, гранти, стипендії для освітніх цілей. Крім цього, слід додати можливість отримання інформації про освітні пріоритети для різних категорій населення (за віковим контингентом, демографічним та національним (громадян країн, мігрантів)). Консультації та он-лайн-послуги стосуються, перш за все, можливостей подання заявок на домашнє навчання, можливості засвідчити своє

авторське право, зареєструвати власну наукову розробку, отримати різні патенти, зробити різноманітні розрахунки можливої матеріальної допомоги для молоді. Однак у процесі функціонування цієї моделі є певні проблеми, які стосуються того, що розміщена інформація може бути не завжди актуальною, не всі управлінські послуги можна знайти в он-лайн-режимі (наприклад, дані по Великобританії, що наводяться вище), та й залишається ще частка населення (у тій же Великобританії), для якої є потреба в наданні послуг в стаціонарному режимі.

В англо-американській моделі розвиток електронного урядування вплинув на традиційні функції державного управління в галузі освіти в контексті того, що з'явилося більше можливостей обійтися без безпосередньої взаємодії з управлінцем. Багато інформації можна отримати самостійно, отже, зекономити власний час між потребою в послугі та її отриманні, управлінець уже в певних випадках (при пошуку потрібної інформації, реєстрації винаходів, отриманні патентів, реєстрації в черзі тощо) перестає бути посередником між людиною та послугою. Отже, змінюється уявлення про роль управлінця – фактично його місце займають інформаційні технології, а він залишається керівником, модератором цього процесу. Роль управлінця вже дуже часто полягає в керуванні роботою інформаційно-освітніх проектів, наданні відповідей на запитання громадян у чатах та форумах, внесенні даних до певних реєстрів.

Подальшого дослідження потребує стан розвитку електронного урядування в галузі освіти континентально-європейської та азіатської моделей, порівняння їх з електронним урядуванням в галузі освіти України. Це дасть змогу в подальшому сформулювати рекомендації щодо впровадження найкращого зарубіжного досвіду в українську практику державного управління в галузі освіти.

Список використаної літератури

1. Базаров Р. Политическая карта мирового киберпространства [Электронный ресурс] / Р. Базаров. – Режим доступа: <http://offline.cio-world.ru/2006/49/273982/>.
2. Береза А.В. Стан розвитку електронного урядування в Україні [Електронний ресурс] / А.В. Береза. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/dip/2009_46/10-8.pdf.3.
3. Боклаг В.А. Зарубіжний досвід створення інформаційних систем щодо управління земельними ресурсами / В.А. Боклаг // Держава та регіони. Серія: Державне управління. – 2008. – № 6. – С. 23–28.
4. Герасимчук В.Г. Стратегічне управління підприємством: графічне моделювання / В.Г. Герасимчук. – К. : КНЕУ, 2000. – 457 с.
5. Гуцуляк Ю.Г. Управління земельними ресурсами в умовах ринкової економіки /

- Ю.Г. Гуцуляк. – Чернівці : Прут, 2002. – 124 с.
6. Даниленко Л.І. Модернізація змісту, форм та методів управлінської діяльності директора загальноосвітньої школи / Л.І. Даниленко. – К. : Логос, 1998. – 140 с.
7. Иванов В.В. Государственное и муниципальное управление с использованием информационных технологий / В.В. Иванов, А.Н. Коробова. – М. : ИНФРА-М, 2013. – 383 с.
8. Клімушин П.С. Електронне урядування в інформаційному суспільстві / П.С. Клімушин, А.О. Серенок. – Х. : Магістр, 2010. – 312 с.
9. Коліушко І.Б. Електронне урядування – шлях до ефективності та прозорості державного управління / І.Б. Коліушко, М.С. Демкова // Інформаційне суспільство. Шлях України. – К. : Бібліотека інформаційного суспільства, 2004. – С. 138–143.
10. Кремень В.Г. Структурна модернізація освіти в контексті цивілізаційних змін / В.Г. Кремень // Педагогіка і психологія, 2011. – № 2. – С. 5–13.
11. Крижко В.В. Менеджмент в освіті / В.В. Крижко, Е.М. Павлютенков. – К. : Освіта, 1998. – 89 с.
12. Луговий В.І. Управління освітою / В.І. Луговий – К. : Вид-во УАДУ, 1997. – 302 с.
13. Пасічник М. Канада / М. Пасічник // Зарубіжний досвід упровадження електронного урядування. – К., 2008. – С. 41–54.
14. Рейтинг стран мира по уровню развития электронного правительства [Электронный ресурс] / The E-Government Development Index // Центр гуманитарных технологий. – Режим доступа: <http://gtmarket.ru/ratings/e-government-survey/info>.
15. Семенченко А. Державна політика розвитку інформаційного суспільства: концептуальні засади електронного урядування в Україні / А. Семенченко // Досвід впровадження е-демократії та е-урядування в Україні. – К. : Національний центр підтримки електронного урядування, 2010. – С. 30–31.
16. Фуллан М. Сили змін: вимірювання глибини освітніх реформ / М. Фуллан. – Л. : Літопис, 2000. – 269 с.
17. Хасаншин И.А. Системы поддержки принятия решений в управлении региональным электронным правительством / И.А. Хасаншин. – М. : Горячая линия-Телеком, 2013. – 104 с.
18. Щерба Л.П. Інформаційне забезпечення управління навчальним процесом у системі загальної середньої освіти / Л.П. Щерба // Економіка: проблеми теорії та практики. – 2001. – № 137. – С. 108–111.
19. Government of Canada web portal [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.gc.ca>.

20. Great Britain government services and information website [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.gov.uk>.

21. The U.S.A. Government's Official Web Portal [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.usa.gov>.

Стаття надійшла до редакції 17.11.2013.

Ватковская М.Г. Англо-американский опыт внедрения электронного управления в сфере образования

В статье проведен анализ развития электронного управления в сфере образования в таких странах, как США, Великобритания, Канада. Сравниваются особенности предоставления образовательных услуг, их тематическая направленность на правительственных порталах указанных стран. Показаны отличительные характеристики реформы всей структуры государственного управления, создание информационных порталов, позволяющих обеспечить универсальное обслуживание граждан и доступ к информации, использование стратегий, ориентированных на внешнюю деятельность при интерактивном взаимодействии с населением.

Ключевые слова: механизмы государственного управления, электронное управление, информационно-коммуникационные технологии, образование.

Vatkovska M. English-american experience in implementation of e-governance into educational field

The analysis of the state of e-governance in education in such countries the USA, the UK and Canada is being held. The comparison is made on the features of educational services, their thematic focus on the Portals of these countries. The distinctive characteristics of reforming the entire structure of governance are being shown; the creation of information portals allows creating the universal service and public access to information; the use of strategies that are focused on foreign activities in interactive communication with the public.

This implementation of information and communication technologies to the field of public administration is the direction of modernization of the whole system of governance, which must meet the challenges of our time. Today, in the world there is practically no country that would not have used in their work the components of e-government. But the use of information resources can be different; this indicates distribution of the elements of their implementation and the extent of their integration into the management structures and functions.

At present the technology of e-governance in the English-American model becomes the factor to improve the activities of public authorities, public organizations, serve to improve effectiveness of the government, ensure openness and transparency. The analysis makes it possible to say that e-government in general and education, in particular of English and American model, is based on providing information, consulting and online services. Information services are often relating to: providing information about the most current educational news in different sectors of society, the details of the mode and features of the various educational institutions (from kindergarten to after-school educational institutions, libraries, and public and private agencies), information about the content of various training courses, information on the possibility of obtaining financial aid, grants, scholarships for educational purposes. In the English-American model of development of e-government influenced the traditional functions of government in education in the context that there are more opportunities to do without direct interaction with managers.

Key words: mechanisms of governance, e-Government, information and communication technologies, education.